

τουρκικής διοικήσεως. Πρώτος ὁ μεγαλεπήβουλος κ. Μπέτσος, τῶς ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Τραπεζοῦντι ἐπίστευσεν ὅτι ὑπηρετεῖ τὸν ἐλληνισμόν προσπαθῶν νὰ ἀπογυμνώσῃ τὴν μικρὰν Ἀσίαν τῶν κατοικῶν τῆς· ἡ δὲ κυβέρνησις εἶχε τὴν ἀπλότητα νὰ δώσῃ ἀκρόασιν εἰς ἐκθέσεις ἀγυρτικὰς καὶ νὰ ἀνταμείψῃ μάλιστα διὰ προβιβασμοῦ τὸν ὑποπρόξενόν τῆς.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἐν τῇ τοπαρχίᾳ Σαμψοῦντος ὑπῆρξεν ἀσθενές τι πνεῦμα μετοικισμοῦ εἰς Ρωσσίαν ἕνεκα τῆς ἐκεῖ συνοικίσεως πολυαριθμῶν Κιρκασίων. ἀλλὰ μετὰ τὴν οἰκτρὰν ἀποτυχίαν μιᾶς ἢ δύο ἀποπειρῶν εὐαριθμῶν τινῶν οἰκογενειῶν τὸ πνεῦμα τοῦτο θὰ κατεστέλλετο ἐντελῶς, ἂν μὴ ἐνισχύετο. Καιρὸς εἶναι οὐχ ἥττον νὰ παύσῃ τὸ δλέθριον καὶ ἀπάνθρωπον τοῦτο παιγνίδιον. Αἱ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἐλληνικαὶ χῶραι ἔχουσι ἀνάγκην τῶν ἐλλήνων τῶν· οὐδὲ εἶναι ἐντιμον πρᾶγμα νὰ ἐξεγειρώμεν ἐλπίδας εὐζωίας καὶ εὐδαιμονίας παρὰ χωρικοῖς προπατορικῆς ἀπλότητος, ἐν ᾧ δὲν ἔχομεν μῆτε κἂν γαίας νὰ παραχωρήσωμεν αὐτοῖς, καὶ ἐν ᾧ δὲν εἶναι βέβαιον ἂν οἱ Ἕλληνες χωρικοὶ τῆς Θεσσαλίας, οἱ μὴ ἔχοντες μῆτε ἀγρὸν μῆτε οἴκημα, εἶναι εὐτυχέστεροι τῶν ἀνθρώπων τούτων οἵτινες εἶναι μὲν ἀναμφιβόλως πτωχότατοι καὶ δυστυχεῖς, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἔχουσι ἰδιόκτητα χωρία, ἰδίους ἔκαστος ἀγροὺς καὶ ἰδίαν ἐστίαν.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΣΤΕΨΙΣ

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Ἡ μεγάλη τελετὴ τῆς στέψεως τοῦ Κζάρου τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐντὸς τῶν τειχῶν

τοῦ Κρεμλίνου ἐν Μόσχᾳ. Τὸ Κρεμλῖνον εἶναι ὀκτάγωνος ποριφέρεια ἰκανῶν στρεμμάτων περιεζωσμένον δι' ὑψηλῶν τειχῶν καὶ φρουρίων. Ἐμπεριέχει δὲ τέσσαρα αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα, τρεῖς μητροπόλεις, τὸ ἀρχιεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν φρουρῶν, Διοικητήριον, Πανεπιστήμιον καὶ διάφορους μονὰς καλογῆρων καὶ καλογραιῶν. Ἡ ὄψις τοῦ Κρεμλίνου εἶναι λίαν ἐπιβλητικὴ· τὰ τείχη εἶναι λευκά, τὰ φρούρια ὑποπράσινα, αἱ πύλαι ροδόχροισαι, αἱ δὲ ὀροφαὶ τῶν ναῶν κεχρυσωμέναι· τὸ ὄλον παριστᾷ θαυμάσιον σύμπλεγμα. Ἡ τῆς στέψεως πομπὴ ἀρχεῖται ἐκ τῶν στρατῶν τοῦ ἱππικοῦ, ἀπεχόντων τέσσαρα μίλια ἀπὸ τοῦ Κρεμλίνου.

Πρῶτα τῆς ἰρισθείσης ἡμέρας τῆς τελετῆς, ἐξήκοντα κήρυκες, ἐπὶ ἵππων φαιοχρόων, διοικούμενοι ὑπὸ τοῦ τελετάρχου, φαίνονται πρὸ τῶν πυλῶν τῶν ἀνωτέρω στρατώνων, τοὺς ὁποίους ὁ συνταγματάρχης ἐρωτᾷ: «τί τὸν θέλουσι;—Ὁ Κζάρος σὲ διατάσσει νὰ με ἀκολουθήσῃς.» Εἶναι ἡ ἀπάντησις· καὶ πάραυτα αἱ πύλαι ἀνοίγονται, καὶ τὸ τάγμα, ὅπερ ἀνέμενε τὸ κέλευσμα, καλπάζει ἐκτὸς καὶ ἀκολουθεῖ τοὺς κήρυκας· οὗτοι εἶτα χωροῦσιν εἰς τοὺς στρατῶνας τῶν λογχοφόρων, ἐνθα τὸ αὐτὸ λαμβάνει χώραν· εἶτα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐκεῖθεν εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἐνθεν ὁ κλῆρος ἐνοῦται, εἶτα εἰς τὰ δικαστήρια ὅθεν οἱ δικασταὶ ἀκολουθοῦσιν, εἶτα εἰς τὰ ἀρχιεῖα τῶν στραταρχῶν τῆς Εὐγενείας, εἰς τὸ ἐπιτελεῖον, εἰς τὰς διαφόρους συντεχνείας, εἰς τοὺς διοικητὰς, εἰς τὰς πρεσβείας τῶν διαφόρων μερῶν τῆς αὐτοκρατορίας, εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς συλλόγους κλπ. Ἐκαστοὶ τούτων ἀπαρτίζουσιν ἰδιαιτέρον σῶμα, κληθέντες ὑπὸ τῶν κηρύκων κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον. Ἡ πομπὴ χωροῦσα αὐξάνει εἰς τοιαῦτον βαθμὸν, ὥστε ἡ μὲν κεφαλὴ αὐτῆς εἶναι εἰς τὸ Κρεμλῖνον, ἡ δὲ οὐρὰ εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. Ἀφικνούμενοι εἰς τοῦ ἁγίου Δημητρίου τὴν πύλην εἰσέρκουσιν αὐτὴν κεκλεισμένην· οἱ κήρυκες τότε σαλπίζουσι, καὶ ὁ φρούραρχος ἐμφανί-

— Δὲν βλέπω πῶς... ἐτραύλισεν.

— Ἄ! δὲν βλέπετε πῶς, εἶπεν ἡ Ἐρριέττη εἰρωνικῶς· λοιπὸν θὰ σᾶς ὑποδείξω ἐγώ. Ἀπωλέσατε τὸ χαρτοφυλάκιον καὶ τὸ δακτύλιον τοῦτο εἰς Μαρέιλ, εἰς τὸν θάλαμον νεάνιδος, ἥτοι εἰς ἱερὸν θυσιαστήριον, ἀπαραβίαστον δι' ἀνθρώπων ἐντιμον.

Ἡ Ραοὺλ ἀπεμακρύνθη πελιδνὸς ἐκ τρόμου.

— Λοιπὸν, ὑπέλαθεν ἡ Ἐρριέττη, θὰ ἐρωτήσητε ἀκόμη διατὶ δὲν σᾶς ὑπεδέχθην, ὡς ἄλλοτε, με ἀγάλας ἀνοικτὰς;

Ἄθλιε, ἄθλιε! ἀνέκραξε μὴ δυναμένη νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἀγανάκτησίν τῆς, ἰδοὺ ὅτι ἐπράξατε! Καὶ υἱὸς μιᾶς γυναικὸς, ἥτις ἔχει ὅλας τὰς ἀρετὰς! Αὐτῆ, ἡ δυστυχῆς μήτηρ δὲν γνωρίζει τίποτε· ἔσχον τὴν γενναιότητα ν' ἀποκρύψω ἀπ' αὐτῆς τὴν φρικαλέαν ἀλήθειαν... Ἄ; ὁσέ μου, ἐὰν μόνον εἶχεν ὑποψίαν τινὰ θὰ ἀπέθνησκεν!

Ἡ Ραοὺλ ἐζήτησε ν' ἀρνηθῇ.

— Σιωπὴ! ἐπεφώνησεν ἡ νεᾶνις κατακραυνοῦσα αὐτὸν διὰ τοῦ βλέμματός, μὴ προστίθετε εἰς τὴν ἀτιμίαν σας καὶ τὸ ψεῦδος... Ὅτι συνέβη ἐν τῷ θαλάμῳ τῆς Ἰωάννης Βαιγιάν, τὸ γνωρίζω... Ὁ Λυκογιάννης εἶνε ἀληθὲς, δὲν ὁμιλεῖ· καὶ ὅμως αὐτὸς ἦλθε καὶ μοι εἶπεν ὅτι ὁ ἀδελφός μου εἶνε εἰς ἄθλιος! Δὲν ὁμιλεῖ μὲν, ἀλλὰ γίνεται καταληπτὸς, ἐπειδὴ ἡδυνήθη τὰ πάντα νὰ μοι εἴπῃ... Καὶ θὰ τολμήσητε ν' ἀρνηθῆτε! Ὅχι, ὄχι, δὲν εἰμφορεῖτε νὰ ἐχῆτε τοῦτο τὸ θράσος.

Ἡ Ραοὺλ ἦτο συντετριμμένος.

— Ἐρριέττη, εἶπε, νομίζω ὅτι ἡ δύνατο οὕτω νὰ δικαιολογηθῇ, σᾶς ὀρκίζομαι, δὲν ἤγγισα τὴν Ἰωάννην Βαιγιάν.

— Μάλιστα, ἀλλ' ἡ δυστυχῆς ἀπέθανε! Σεῖς δὲ ὠθήσατε αὐτὴν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν. Μάλιστα, ἐφρονέυσατε τὴν Ἰωάννην Βαιγιάν, τὴν ἀξίεραστον μνηστῆν, λατρευομένην ὑπὸ γενναίου τινὸς νεανίου, ὅστις εἶνε σήμερον ἱππότης τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς καὶ ἀξιωματικὸς τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ! Ἰδοὺ ὅτι καθιστᾷ ὑμᾶς ἕνα ἄθλιον, ὅτι ἀποτυποῖ ἐπὶ τοῦ γετώπους τὸ ἀνεξάλειπτον στίγμα τῶν ἀτίμων!

Τετραγαγμένος ἔπεσεν ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς καὶ τείνων πρὸς τὴν ἀδελφὴν του τὰς τρεμοῦσας χεῖράς του:

— Ἐρριέττη, χάριτα, χάριτα, ἀνέκραξεν.

— Ἄ! ὑπέλαβε μετὰ τινος ἀηδίας, μοῦ ἐμπνέετε οἰκτον!... Ἐγέρθητε, ἐξηκολούθησε, δὲν ὀφείλετε νὰ ζητήσητε ταύτην παρ' ἐμοῦ· δὲν εἶμαι δικαστὴς σας ἐγώ. Ἐγέρθητε!

— Ἡ Ἰωάννη Βαιγιάν δὲν ἀνεγνώρισε τὸν ἀνὰνδρον ὅστις ἐπετέθη κατ' αὐτῆς, ἠξέυρετε τοῦτο;

— Μάλιστα,

— Ὁ Λυκογιάννης ἔδραμεν εἰς βοήθειάν τῆς, ὁ ἄθως Λυκογιάννης κατηγγέλην ὑπ' αὐτῆς ὡς ἐνοχος, γνωρίζετε καὶ τοῦτο;

— Μάλιστα.

(ἀκολουθεῖ)

ζόμενος ἐρωτᾷ: «τί θέλουσι;» τὸ πλῆθος ἀπαντᾷ «Τὸν Κζάρον» — «Καὶ διατί;» ἐρωτᾷ ὁ φρουραρχος — «Ὅπως στέψωμεν τὸν ἰσχυρότατον τῶν ἰσχυρῶν» ἀποκρίνονται οὗτοι· καὶ ἀμέσως αἱ πύλαι ἀνοίγονται. Οἱ Μητροπολίται τῆς Μόσχας, τοῦ Καζάν, Νοβογορόδ καὶ Κιέβου, τίθενται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πομπῆς, καὶ μετὰ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς αυτοκρατορίας παυοῦσιν εἰς τὸ ἀνάκτορον καὶ συνέρχονται πρὸ αὐτοῦ. Αἱ πρεσβείαι αὐταὶ σύγκεινται ἐκ Ρώσων, Ρωμύμων, Κιργισίων, Κινέζων, Μιγκρελιάνων, Βασιριῶν, Πολωνῶν, Γεωργιανῶν, Κιρκασίων, Καλμουκῶν, Ἀρμενίων, Τουρκομάνων, Ταρτάρων, Ἐσκιμῶν, Ἀφγανῶν, Βουλγάρων, Λαπλανδῶν, Μογγόλων, Φινίων, Περσῶν καὶ Βοχάρων ἀπάντων ἐνδεδυμένων ἰσὺς ἐθνικὰς στολάς των. Οἱ Μητροπολίται εἶτα χωροῦσι καὶ καλοῦσι τὸν Κζάρον νὰ παρουσιασθῆ, ὅστις παρουσιάζεται μετὰ τὴν στολὴν συνταγματάρχου τῆς αυτοκρατορικῆς φρουρᾶς, κρατῶν ἐκ τῆς χειρὸς τὴν αυτοκράτειραν, ἐνδεδυμένην ἑνδυμα χωρικῆς ρωσίδος. Τότε οὗτοι κλίνουσι γόνυ καὶ ὁ Κζάρος τοὺς ἐρωτᾷ «τί τὸν θέλουσι;» Ὁ Μητροπολίτης τῆς Μόσχας ἀποκρίνεται ὅτι «ἀπεστάλησαν πανταχόθεν ὅπως ἴδωσι τὸν Κζάρον των χριόμενον καὶ ἐπιστρέφοντες οἰκαδε βεβαιώσωσι τοὺς ἀποστειλαντας αὐτοὺς ὅτι ὁ Κζάρος εἶνε ὁ Χριστὸς τοῦ Κυρίου, καὶ ὅτι μόνον εἰς αὐτὸν θέλουσιν ὑπακούει.» Ἐντεῦθεν πάντες βαίνουν εἰς τὸν ναὸν τῆς Κοιμήσεως, μετὰξὺ δὲ τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν πρεσβειῶν βαδίζουσιν ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τῆς αυτοκρατειρας.

Φθάνοντες εἰς τὸν ναὸν ὁ Κζάρος καὶ ἡ σύζυγός του κάθηνται ἐπὶ τυχαίων θρόνων, πλησίον ἐκείνων τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἀμέσως ἀρχεται ἡ ἰδιαίτερα τῆς στέψεως ἱεροτελεστία. Μετὰ τὴν πρώτην εὐχὴν οἱ Μητροπολίται ὀδηγοῦσι τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος ὑπὸ παραπέτασμα βελουδίνον πλουσίως μὲ χρυσὸν ἐμπεποικιλμένον, παριστάνον κυρίως τὸν δίκεφαλον ρωσικὸν ἀστὸν. Ὑπὸ τὸ παραπέτασμα τοῦτο ὑπάρχει ἐξέδρα τις ὑπερέχουσα, ἐφ' ἧς ὑπάρχει ὁ ἱστορικὸς θρόνος τοῦ Βλαδιμήρου καὶ ἐν ἀνάκλιτρον διὰ τὴν αὐτοκράτειραν· ἐπίσης μία τράπεζα ἐφ' ἧς κείνται τὸ σκήπτρον καὶ τὸ στέμμα Κωνσταντινίου τοῦ Μονομάχου, ἐν ξίφος καὶ εἰς μανδύας ἐκ λευκοῦκτιδίδος. Οἱ εὐγενεῖς ἤδη χωροῦσι ἐκ τοῦ Νότου τοῦ ναοῦ καὶ κυκλοῦντες τὸ παραπέτασμα ἐξάγουσι τὰ ξίφη των καὶ τὰ θέτουσι πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ αὐτοκράτορος. Ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Καζάν ἐρωτᾷ τὸν Κζάρον ἐὰν ἦνε ἀληθὴς χριστιανός, καὶ εἰς ἀπάντησιν οὗτος ἀναγινώσκει τὸ «Πάτερ ἡμῶν» καὶ τὸ «Πιστεύω» τῆς ἐλληνικῆς ἐκκλησίας μεθ' ὃ ὁ ἐπίσκοπος ἐπιφωνεῖ:

«Ἐὰν ὑπάρχη τις ἐνταῦθα γινώσκων κώλυμά τι οὐ ἕνεκα ὁ Ἀλέξανδρος (δεῖνα) δὲν δύναται νὰ στεφθῆ ἑλέω Θεοῦ, imperator καὶ αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσίων, τῆς Μόσχας, τοῦ Κιέβου, τοῦ Βλαδιμήρου, τοῦ Νοβογορόδ· Κ ζ ά ρ ο ς τοῦ Καζάν, τοῦ Ἀσιραχάν, τῆς Πολωνίας, τῆς Σιθηνίας, τῆς Χερσῶνος, τῆς Ταυρίδος καὶ τῆς Κούζης· Γ κ ο ζ ο υ δ ά ρ τοῦ Ψόκφ· Μ έ γ α ς Δ ο υ ξ τῆς Σμολένσκης, Λιθουανίας καὶ Βολωνίας, Ποδολίας καὶ Φιλλανδίας· Π ρ ί γ κ η ψ τῆς Ἐσθονίας, τῆς Λιβονίας, τῆς Κουρλανδίας, τῆς Σεμιγάλης, τῶν Σαμογετῶν, τοῦ Βιελοδοκ, τῆς Κορελλίας, τῶν Φεσέρων, τῆς Ἰνγόρης, τῆς Πέρμης, τῆς Βιάτικας, τῆς Β ο υ λ γ α ρ ί α ς καὶ ἄλλων χωρῶν· Κ ύ ρ ι ο ς καὶ Μ έ γ α ς Δ ο υ ξ τῶν κάτω ἐπαρχιῶν Νοβογορόδ, Τσερνικῶφ, Ριαζάν, Πιλότοκ, Ροστῶφ, Γαροσλάφφ, Βιελορέσκ, Ουδορόκ, Ὀσδορόκ, Κουδίσκη, Βιλέσκ, Μστιλάφφ καὶ ὄλων τῶν χωρῶν τοῦ Βορρᾶ· Ἀ π ό λ υ τ ο ς Κ ύ ρ ι ο ς τῆς

ἠθέρσκης, τοῦ Καστελισκ, τοῦ Καπαντρισκ καὶ τῆς γῆς τῆς Ἀρμενίας· Κ υ ρ ί α ρ χ ο ς τῶν ὀρέων τοῦ Τσερσκάσκ· Κ ύ ρ ι ο ς τοῦ Τουρκεστάν· Κ λ η ρ ο ν ό μ ο ς ἐπίδοξος τῆς Νορβηγίας· Δ ο υ ξ τοῦ Σλέδβιχ· Ὀλοστεῖν, τοῦ Στορμάν, τοῦ Διθμάρσ καὶ τοῦ Ὀλδεμβούργου· ἄφετε αὐτὸν νὰ προσέλθῃ ἐνταῦθα ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἄλλως μενέτω ἄφωνος ἐς αἶε.

Τοῦτο τρίς ἐπαναλαμβάνεται, καὶ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως παρουσιαζομένης, θέτει τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Κζάρου, ὅστις πάραυτα κλίνει γόνυ. Εἰς τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ Μητροπολίτης τῆς Μόσχας λαμβάνει τὸν ἐκ τῆς Λευκοῦκτιδὸς μανδύαν, καὶ θέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ γονυκλιτουῦτος Κζάρου λέγων: «Περίβαλλον καὶ ὑπεράσπισον τοὺς λαοὺς σου, ὡς τὸ ἱμάτιον τοῦτο περιβάλλει σε καὶ σκέπει.» Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἀποκρίνεται: «Θέλω, θέλω, θέλω, Θεοῦ βοηθοῦντος» καὶ ἀσπάζεται τοῦ ἱεράρχου τὴν χεῖρα. Ὁ Ἐπίσκοπος ἤδη τοῦ Νοβογορόδ, θέτων τὸ σκήπτρον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπιφωνεῖ. «Ἡ χεῖρ σου, ἥτις κρατεῖ τὸ σκήπτρον τοῦτο ξηρανθήτω τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν πράξις ἀδικίας». Μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Κζάρου: «Γένοιτο!» ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Κιέβου θέτει τὸ στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ἡ αὐτοκράτειρα τότε κλίνει γόνυ παρὰ τῷ συζύγῳ της, ὅστις καλύπτει ἐν μέρει αὐτὴν μετὰ τὸν μανδύαν τῆς λευκοῦκτιδὸς, ἅμα δὲ κρατεῖ ἐπὶ βραχὺ τὸ στέμμα ὑπερθεῖν τῆς κεφαλῆς της χωρὶς νὰ θέσῃ τοῦτο ἐπ' αὐτῆς.

Ὁ Κζάρος καὶ ἡ Κζαρίνα δέονται ἐπὶ τινα λεπτὰ ἐν ᾧ μέσῳ τῆς βαθεῖς σιγῆς, καὶ ὡς ἐγερωθῶσιν, ἐπίσκοποι, εὐγενεῖς, ἀντιπρόσωποι, κληρὸς, καὶ πάντες οἱ παρόντες γονυκλιτοῦσι πρὸ αὐτῶν κράζοντες «Ζήτω ὁ Κζάρος!» Ἡ κραυγὴ αὕτη ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τὰς μυριάδας τῶν ἐκτὸς ἰσταμένων, καὶ οἱ κήρυκες σαλπίζουσι, τὰ πυροβόλα κοροῦσι. καὶ οἱ κώδωνες ἤχουσι. Ὁ Κζάρος ἤδη διατάσσει τοὺς περιστώτας νὰ ἐγερωθῶσι, καὶ κυκλοῦται αὐτῆς ὑπὸ τῶν εὐγενῶν, πρὸς οὓς ἐγχειρίζει τὰ ξίφη των λέγει:

«Λαβέ. Εἶνε τῆς πατρίδος σου.» «Καὶ τοῦ Κζάρου μου» οὗτοι ἀποκρίνονται. Ἀρχεται ἐκ νέου ἡ ἱεροτελεστία, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ πορεύεται εἰς τὸ θυσιαστήριον διερχόμενος τὴν ὥραιαν πύλην, ἥτις κλείεται ὀπισθέν του. Ἦδη μεταλαβόντα ὁ μητροπολίτης τῆς Μόσχας χρεῖε τὴν κεφαλὴν του, τοὺς κρατᾶφους, τὰ βλέφαρα, τὰ χεῖλη, τοὺς μυκτῆρας, τὰ ὄτα, τὸ στῆθος, τὰς χεῖρας λέγων: «Ἰδοὺ ἡ σφραγὶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶθε αἰεῖποτε νὰ σὲ τηρῆ ἱερόν.» Ἡ ὥραια πύλη ἀνοίγεται ἐκ νέου, ὁ Κζάρος ἐμφανίζεται, καὶ ὑποδέχεται μετὰ τῶν φωνῶν: «Εἶνε ἀληθῶς ὁ Χριστὸς τοῦ Κυρίου!» Ἡ αὐτοκράτειρα τότε βαίνει πρὸς τὸ εἰκονοστάσιον, γονατίζει πρὸ τοῦ Κυρίου της, ὅστις νεύει αὐτῇ νὰ ἐγερωθῆ, καὶ ἐξέρχονται τοῦ ναοῦ, ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ ὀποίου ἀναμένει χρυσοὺς δίφρος συρόμενος ὑπὸ δώδεκα λευκῶν ἵππων, εἰς τὸν ὅποιον ἀναβαίνουν οἱ πρίγκηπες, καὶ ἄλλα μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, ξένοι μονάρχαι, καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν ξένων ἐθνῶν, ἀναβαίνουν εἰς ἄλλους δίφρους τοῦ Κράτους. Ἡ πομπὴ ἀρχεται ἐκ νέου χωροῦσα πάλιν πρὸς τὸ Κρεμλίον μετὰ νέων συνοδειῶν, διερχομένων ἡσύχως διὰ τῆς κατεστολισμένης πόλεως. Κατὰ παλαιὸν ἔθιμον, ὁ δίφρος τοῦ Κζάρου, ἀντὶ νὰ φρουρηθῆ ὑπὸ στρατιωτῶν, κυκλοῦται ὑπὸ ἑκατοντάδος παρθένων ἀνηκουσῶν εἰς τὰς καλλιτέρας τῆς Ρωσσίας οἰκογενείας, ἐνδεδυμένων ἀπασῶν λευκὰ ἐνδύματα, καὶ ἐστεμμένων μετὰ ἀνθη. Αὐλιεῖοι χοροὶ, καὶ ὑποδοχαὶ ἀρχονται τὴν ἐσπέραν, καὶ λή-

γουςι μετά δεκαπενθήμερον, μεθ' ὃ ὁ Κζάρως ἐπιστρέφει εἰς Πετρούπολιν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Ἡ περικοπή ἐκείνη ἐν τινι τῶν τελευταίων ἄρθρων σας, — «Ἐάν τὸ Προξενεῖον Θεσσαλονίκης δὲν εἶνε εἰς παραλυσίαν εἶνε ὅμως εἰς ἀδράνειαν» — φρονοῦμεν ὅτι δὲν ἀντανακλᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Π. Λογοθέτου, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν ταυὴν καθ' ἡμῶν φορὰν τῶν πραγμάτων. Δὲν προτίθεμαι νὰ συνηγορήσω ὑπὲρ τοῦ κ. Λογοθέτου, καθότι ἡ μακρὰ διαμονή του ἐν Βιτωλίοις ἄφησεν ἴχνη, τὰ ὅποια ἀνάγονται εἰς μελέτας περιποιοῦσας τιμὴν αὐτῷ. Βέβαιον εἶνε, ὅτι ὁ κ. Λογοθέτης προξενεῦον ἐν Θεσσαλονίκῃ προσεπάθησε νὰ ἐπιφέρῃ βελτίωσιν ὅσον ἐπιτρέπεται εἰς πρόξενον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἐάν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκτοπίσῃ πᾶν ὅ,τι ἐκληροδοτήθη παρὰ τῶν προκατόχων, τοῦτο εἶνε ζοφῶδες κεφάλαιον τῆς ἱστορίας τοῦ προξενικοῦ κλάδου, ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι βουλευτοκρατίας. Δέον λοιπὸν νὰ ὦμεν δίκαιοι, καὶ χάριν δικαιοσύνης ἐγράψαν αἱ ἀνωτέρω γραμμαί.

Μέλτων.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

12 Μαΐου

Χθὲς περὶ τὴν 2 μ. μ. ὥραν ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ καφεπώλης Ἀπόστ. Κακαντζᾶς ἐν καταστάσει μέθης διατελῶν, ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς τοῦ καταστήματός του, ἐπενεγκῶν ἐπὶ τοῦ στήθους του ἐλαφρόν τραῦμα δι' ἐγχειριδίου.

— Περὶ τὴν 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα εἰς τὸ παρὰ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Θεοδώρων ζυλουργεῖον τοῦ Λαζάρου Νταμόρα, ἀπετέφρωσεν αὐτὸ ἐντελῶς. Ἡ προξενηθεῖσα τῷ καταστηματάρχῃ ζημία ὑπερβαίνει τὰς 30, 000 δρ. ἡ δὲ αἰτία, ἐξ ἧς προῆλθε τὸ πῦρ, δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι. Ὁ ὑπάστυνός του Β' τμήματος ἐνεργεῖ ἀνακρίσεις.

— Περὶ τὸ μεσονύκτιον οἱ στρατιῶται τοῦ Βου Μηχανικοῦ τάγματος Διονύσιος Φλάμπουρας, καὶ Δημ. Κόντος, εἰσβαλόντες βιαίως εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου χαμαιτυπεῖον τῆς Κατήγκως Σακελλαρίου, ἐπροξένησαν διαφόρους ταραχάς· ἐξύβρισαν δὲ καὶ ἐρράπισαν τὸν ἀστυνομικὸν κλητῆρα Π. Βασιλείου μετὰ θάνατον ἐκεῖ μετὰ τῆς στρατιωτικῆς περιπόλου πρὸς σύλληψιν αὐτῶν.

— Οὐδείς προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐνταῦθα, μετηνέχθη δὲ εἰς Κάνθαρον ὁ χθὲς ἐκ Πειραιῶς προσελθὼν ἐνταῦθα προσβεβλημένος Κ. Κατσούλης, ἔτων 18, ἀνεμβολίαστος. — Ἐπίσης οὐδείς προσεβλήθη καὶ ἐν Πειραιεῖ. — Ἀπεβίωσε δ' ἐν Κανθάρῳ ὁ Ἰωάννης Οὐκίας.

ΠΑΝΕΛΛ. ΑΤΜΟΣΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Δευτέρα 8 μ. μ. Διὰ Γύβειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Κόρινθον.

Τρίτη 9 μ. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ἔνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα. Διὰ Σύρον.

Πέμπτη 9 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βόλον.

» 9 μ. μ. Διὰ Σύρον

Σάββατον 9 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθεῖαν (ἐνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.

Σάββατον 9 π. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βόλον.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΩΝ

Τὸ παρὰ τὸν Σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἀτμοκίνητον **Μακαρονοποιεῖον** καὶ **Ἀρτοποιεῖον** τοῦ κ. Ἀνδρ. Παρασκευοπούλου γνωστοποιεῖ εἰς τὸ κοινὸν ὅτι κατασκευάζει ἐκ πάστας ἀρίστης ποιότητος ἅπαντα τα στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου ὡς καὶ τοὺς ἀριθμοὺς, ὥστε ἀς σπεύσωσιν οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκμάθωσι ταῦτα ἐκ τῶν βιβλίων, νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς περιστάσεως λαμβάνοντες ταῦτα εἰς σούπαν.

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσιας)

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ φιλολογίας παραδίδει ὁμοταξίτας μαθητὰς μέχρι γ' γυμνασιακῆς 15 φρ. τὸν μῆνα πληρωτέα μετὰ 5 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐὰν εὐαρεστοῦνται νὰ ἀκολουθήσωσιν, ἄλλως ἀπέρχονται τοῖς πενεστέροις γίνεται συγκατάθεσις. Ὁδὸς Ἀριστείδου, ἀριθ. 13.